VOL. 113. NO. 4. APRIL, 2021. 113. ÉVF. 4. SZÁM, 2021. ÁPRILIS

Evangéliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America Since 1908 Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

A HÚSVÉTI ANGYALOK ÜZENETE

És mikor ők megrémülvén a földre hajták orcájukat, azok mondának nekik: Mit keresitek a holtak között az élőt? Nincs itt, hanem feltámadott! Emlékezzetek rá, mit beszélt nektek, még mikor Galileában volt. Luk 24:5-6. *És menjetek gyorsan, és mondjátok meg az ő tanítványainak, hogy feltámadott a halálból…* (Mt 28:7a).

Az evangélisták leírása szerint, Jézus földi életének történetében több esetben is különös szerepet kaptak az angyalok. Születését angyalok adták hírül, a megkísértetés után angyalok erősítették és szolgáltak neki (Mt 4:11). Krisztus feltámadásának történetében az evangélisták nem egyformán számolnak be az angyalok jelenlétéről és szolgálatáról, azonban ez semmit sem változtat Krisztus feltámadásának tényén. Máté és Márk szerint csak egy angyal volt a sírnál, Lukács és János többről tesz említést. Krisztus feltámadásának történetét értékelve, nagy hiba lenne az angyalok számáról, vagy más külsőségekről vitatkozni, és nem venni észre az angyalok bátorító, örömre hangoló üzenetét. Következő soraimban az utóbbiról szeretnék írni, ugyanis egy olyan világban élünk, ahol bátorító és vigasztaló üzenetre van szükség. Ha figyelembe vesszük az elmúlt hónapok eseményeit, a koronavírus által okozott félelmet, szenvedést, halált, illetve a nagyméretű gazdasági és társadalmi felfordulást, elmondhatjuk, hogy napjainkban sokkal inkább szükség van a húsvéti angyalok üzenetére, mint valaha.

1. Mit is mondtak a fényes ruhába öltözött isteni küldöttek a sírhoz siető szomorú asszonyoknak?

Miért keresitek a holtak között az élőt? Nincs itt, hanem feltámadott! (Lk 24:5-6). Ennek az üzenetnek két fontos része van: Az egyik az, hogy Jézus nincsen a halottak között. Feltámadott, diadalmasan legyőzte a legnagyobb ellenséget, a halált. A halál nem tarthatta fogva, Jézus halálból való feltámadása által az utolsó ellenség hatalma is megtört. Ez nem azt jelenti, hogy nem fogunk meghalni, hanem azt, hogy nem a halálé az utolsó szó. Akik ebben a földi életben közösségben vagyunk vele, halál után megdicsőült létben folytatjuk a vele való közösséget. Ő él, vele együtt mi is élni fogunk.

A másik része az idézett angyali üzenetnek arra hívta fel az asszonyok figyelmét, hogy ne keressék a halottak között az élő Krisztust. Nem lep meg, hogy az asszonyok a hét első napján kora reggel a sírhoz siettek, hiszen ott voltak, amikor a sírba helyezték. Az viszont érthetetlen előttem, hogy már több mint 2 ezer éve beszélünk Jézus Krisztus feltámadásáról, és még mindig sokan a halottak között keresik őt.

Vannak, akik a történelemben keresik, s mivel Jézus Krisztus történelmi létét nem lehet megcáfolni, a hinni nem akarók csak erkölcsi tanítónak, prófétának, különleges példaképnek tartják. Mások a törvény betartásában keresik őt, cselekedeteik vagy érdemeik alapján szeretnék megszerezni az örök életet. Isten igéje világosan kijelenti, hogy a törvény holt betűi nem adnak életet, Isten előtt nem igazul meg egy test sem cselekedetek által. Aztán ott vannak azok, akik a vallásos ceremóniákban és liturgiákban keresik Jézust, de ő nincsen ott. A feltámadt Krisztust nem lehet megtalálni megszokott vagy elkopott, olykor biblia ellenes hagyományokban, sem a színes

folytatás a 3. oldalon

MEGNYÍLT SZEMMEL

Sokszor nem ismerünk fel
Téged...
Ó, Jézus, nyisd meg szemeinket,
mint ama két bús tanítványnak
egykor ott Emmausban.

Tudjuk, velünk jársz utainkon,
Hozzánk szegődsz és elkísérsz,
repítsen bár képzelet szárnya,
szerelmeddel Te utolérsz.

Ha néha magányba rejtőzünk,
utánunk jössz és ránk találsz.
Ha lankad, lassul már a léptünk,
az út végén Te állsz, Te vársz.

Jézus, ismered útjainkat!
Oly kevés az öröm hegye...
Látod a mai Golgotákat...
figyelsz sötét völgyeinkre.

Ha gyász vagy bánat könnye
felhőz,
nem látjuk, hogy itt vagy velünk.
Oly nehéz felismerni Téged,
míg próbáinkban szenvedünk.

Napunk már túlhaladt a délen,
napunk már lefelé halad.
Rettegő szívvel hadd keressünk,
s kérleljünk, hogy velünk maradj!

Válaszául a sok miértnek:
Úr Jézus, nyisd meg szemeinket!
Mint ama két bús tanítványnak,
alkonyatkor ott Emmausban...

Oláh Lajoné

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9. The Example of the Suffering Savior

Nagypénteki és húsvéti írások

Gyülekezeti beszámoló: Cleveland, Venice, Florida

Ady Dánielné mesél az unokáknak

A menedék (3) "Jézus" újra érkezik

Úr Jézus, te vagy a fény (kottás)

Evangéliumi Hírnök
GOSPEL MESSENGER

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:
Send address changes to:

Evangéliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by the Hungarian Baptist Convention of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István, Püsök Dániel és Szabó István

Our address on the internet:
http://www.evangeliumihirnok.net
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

$25.00 annually

Send subscription and change of address to Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
11727 Breadfruit Ln.
VENICE, FL 34292
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
7379 Islington Ave.
Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Ave.
PALATINE, IL 60067
szaboek@sbcglobal.net

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2518 E. McKittrick Place
BREA, CA. 92821
zsigmond@sbcglobal.net

* * *

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Örömteljes húsvéti ünnepeket kívánok a kedves olvasóknak!

Lehet egyáltalán ilyet kívánni **pandémia** idején? Nem csak kívánni lehet, de hinni is abban, hogy így történhet. Vagyis, hogy a körülményeinktől függetlenül átélhetjük, hogy a feltámadott Úr Jézus jelen van, velünk van. Ennél nagyobb örömről nem tudok.

Itt, az *Egyesült Államokban* mostanában nyitva vannak gyülekezeteink, személyesen találkozhatunk testvéreinkkel – vigyázva egymásra, megtartva az egészségügyi előírásokat. Tudjuk azonban, hogy a járvány súlyosodása miatt *Európában - Magyarországon,* s talán a környező országokban is - csak otthonról, az internet segítségével vehetnek részt testvéreink a nagyheti ünnep-sorozaton. Jól tesszük hát, ha még jobban figyelünk egymásra, még többet imádkozunk egymásért; s ha mindannyian azért is imádkozunk, hogy szabadítson meg bennünket Isten a Covid-19 vírustól.

Amerikában eddig már több mint félmillió embert veszítettünk el a járvány során. A számok megtévesztőek lehetnek, ha nem látjuk, hogy minden egyes szám *egy életet, egy családot, egy nagyapát, gyermeket nevelő édesanyát,* vagy egyre gyakrabban *egy fiatalt* jelent. Hiszem, hogy mi nem olyanok vagyunk, akik csak magukkal törődnek, akik nem veszik észre mások fájdalmát, gyászát. Tegyünk meg mindent, amit megtehetünk – maszk, távolságtartás és most már az oltások elfogadása – és természetesen mindenek előtt és mindezek után az imádság. A közbenjáró imádságok ideje is ez a mostani.

Imádkozzunk azokért is, akik még ma sem hisznek a vírusban, s egyre inkább belecsavarodnak ilyen és olyan összeesküvés elméletekbe. Meglepődve érzékelem, hogy igeismerő embereket is hatalmába kerít ez a folyamat. De talán nem is kellene meglepődnöm, hiszen már *Pál apostol* is említette ezt a témát - tanácsot adva *Timóteusnak*, józanságra intve őt, amikor olyanokkal találkozik, akiknek viszket a fülük (2Tim 4,3-5). Sokszor eszembe jutnak Jeremiás szavai: *Az Úr kegyelmessége az, hogy még nincsen végünk; mivel nem fogyatkozik el az ő irgalmassága!* JerSir 3,22.

Megdöbbenve hallottunk, olvastunk hiradást arról, hogy mostanában néhány magyarországi lelkipásztor, és lelkipásztor feleség is a vírus áldozata lett. Igen, alázattal fel kell ismernünk, hogy nálunk is erősebb a vírus. Nem a hitünk győzi, vagy győzheti le azt, s főleg nem a "pozitív gondolkodás" - hanem kizárólag Isten, Akiben alázattal és mozdíthatatlanul hiszünk. Akinek a segítségéért könyörgünk az Úr Jézus nevében. Imádkozzunk azokért, akiket ilyen nehéz úton vezet Urunk mostanában! Ahogyan örülhetünk az örülőkkel, sírhatunk a sírókkal is.

Áprilisi számunkban nagyheti és főleg húsvéti írásokat olvashatunk: igehirdetés, elmélkedések, versek és énekek. A legújabb sorozatunkban *Horváth Ferenc* lelkipásztor testvér is a feltámadásról gyűjtötte össze az 5 általa legfontosabbnak látott igét. A szerkesztő jó néhány jeruzsálemi fényképét is megosztotta e lapokon, melyeket főleg az „üres sír" körül készített (Sírkert / Garden Tomb).

Két gyülekezetünk életébe is bepillanthatunk fényképes beszámolójuk által. Imádkozzunk a *clevelandi* testvéreinkért, valamint a *Nyitott Biblia Gyülekezetben* induló női bibliakörért!

Örülök *Kisné Ady Éva* testvérnő írásának, melynek segítségével az egyik legnagyobb magyar költőnk, *Ady Endre* bővebb családi körébe láthatunk bele egy kicsit.

Egyúttal a *magyar költészet napjáról* is megemlékezünk - ami 1964 óta április 11-e, *József Attila* születésnapja -, ezúttal egy Ady verssel, és *Szabolcska Mihály* itt következő versével. (Azt gondolom, hogy az irodalom területén, mi magyarok, bárkivel felvehetjük a versenyt.) (szerk)

HÚSVÉT

Miért keresnéd Őt a sírba
Hisz nincsen ott, mert nem halott.
Halál bilincse szétszakítva,
Az Úr Jézus feltámadott!

A Golgotán volt az ítélet,
Ott győzte le a bűnt s halált.
A sírból most kikelt az élet,
Az ígéret valóra vált!

A Golgotán Ő meghalt érted,
Ó bűnös szív, ezt ne feledd.
A Golgotánál hajtsd meg térded,
És sírva sírj bűnöd felett.

De nagypéntekre jött a húsvét,
Örülj, ujjongj bűnbánó szív,
Az Úr életre kelve ismét,
Örökre él s életre hív!

Szabolcska Mihály

A HÚSVÉTI ANGYALOK ÜZENETE

folytatás az 1. oldalról

művészi alkotásokat ábrázoló templomok falai között.

A húsvéti angyalok azt hirdették, hogy Jézus él, legyőzte a halált. Az ő feltámadásának megtapasztalható hatása és ereje van a hívők életében. Mennyei Atyánk, Krisztus áldozatára való tekintettel, megbocsájt a bűnbánó bűnösnek. Eszembe jut a Fox News egyik adása, amelyben olyan ateistákról számoltak be, akik ezt írták plakátjukra: *Senki nem bocsájtja meg a bűnt. Jézus története mitológia.* Szegény emberek, azt hiszik, ha nekik nincsenek megbocsájtva bűneik, akkor senkinek nincs. Már pedig Jézus azért jött erre a földre és azért halt meg, hogy a vétkező bocsánatot nyerjen. Ez lehetséges, mert Jézus nemcsak meghalt, hanem fel is támadott, és ez azt igazolja, hogy Isten elfogadta a bűnért való áldozatot.

2. Lukács leírása szerint az angyalok a nyitott sírnál arra kérték az asszonyokat, hogy emlékezzenek Jézus szavaira:

Emlékezzetek rá, mit beszélt nektek, még mikor Galileában volt. (Luk 24:6.) Húsvét reggelén még nagy volt a szomorúság a tanítványok körében. Júdás elkeseredésében felakasztotta magát, Péter tagadása miatt sírt, az asszonyok és az emmausi tanítványok szomorúak voltak. Ez a magatartás részükről azért meglepő, mert Jézus többször is világosan beszélt nekik haláláról, de arról is, hogy harmadnap feltámad. Amikor Jónás történetéről beszélt, elmondta, hogy ő három nap és három éjjel lesz a föld gyomrában (Mt 12:40). Mikor *Cézárea Filippi* falvait felkeresve félre vonult tanítványival, szintén említette halálát és feltámadását (Mk 8:31). A megdicsőülés hegyéről lefele (Mk 9:9), majd Galileába, (Mk 9:30-31) Jézus újból jelezte tanítványainak, hogy bűnösök kezébe kerül, akik megölik, de harmad nap feltámad. Utoljára az utolsó vacsora alkalmával beszélt nekik haláláról, és azt is elmondta, hogy feltámadása után találkoznak Galileában, de ezeket teljesen elfelejtették a tanítványok. Pedig mennyi bánat és keserűségtől szabadultak volna meg, ha emlékeztek volna azokra a dolgokra, amelyeket Jézus előre elmondott nekik halálával és feltámadásával kapcsolatosan.

Az angyalok nagyon fontos szolgálatot tettek, amikor emlékeztették az asszonyokat Jézus szavaira. Miért fontos a húsvéti angyalok ilyen irányú üzenete ma is? Azért, mert ma is nagy a kísértés, és velünk is könnyen megtörténik, hogy elfelejtkezünk Jézus szavairól. Napközben nem jut eszünkbe mit olvastunk a reggeli áhítaton, a hétköznapok forgatagában pedig elfelejtjük miről hallottunk a vasárnapi igehirdetésben. Nagyon sok esetben az olvasott, hirdetett ige nem hoz életváltozást, maradunk fájdalmunkkal és könnyeinkkel. Az angyalok arra figyelmeztették az asszonyokat, hogy emlékezzenek Jézus

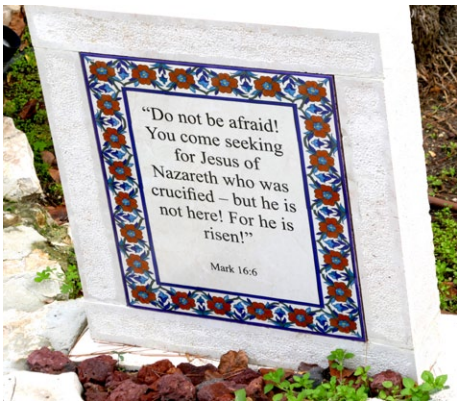

szavaira. Húsvéti üzenetként vigyük ezt most magunkkal. Abban a kiváltságban élünk, hogy mi nemcsak azokra emlékezhetünk, amit Jézus feltámadása előtt, vagy azzal kapcsolatosan mondott, hanem azokra az ígéretekre is, amelyeket feltámadása után mondott. Sok áldott ígérete közül csak néhányat említek: Mennybemenetele előtt mondta az Úr Jézus: *Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön … és íme, én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig* (Mt 28: 18-20). Hányszor elfelejtkezünk erről, és úgy éljük mindennapi életünket, mintha ő nem is létezne. Magunk akarjuk megoldani a problémákat, az ő hatalmára nem tartunk igényt. Feltámadása után egy héttel *Tamásnak* azt mondta Jézus: *...boldogok, akik nem látnak és hisznek* (Jn 20:29). Ennek ellenére, milyen sokszor csak a láthatókra nézünk, csak akkor érezzük biztonságban magunkat, ha kézben tudjuk tartani a dolgokat. Feltámadása előtt, és azután is, az Úr Jézus többször megígérte tanítványainak, hogy ismét el fog jönni. Bár tudjuk, hogy a rá vonatkozó próféciák mind beteljesedtek, a tanítványoknak tett ígéreteit maradéktalanul teljesítette, mi mégis úgy élünk sokszor, mint akik nem emlékeznek eljövetele ígéretére.

3. Máté és Márk leírása alapján a húsvéti angyalok üzenetében az asszonyok azt a megbízást kapták, hogy adják tovább Krisztus feltámadásának örömhírét.

És menjetek gyorsan, és mondjátok meg az ő tanítványainak, hogy feltámadott a halálból! (Mt 28:7a). Nagy kegyelem, hogy Krisztus feltámadásának sírjánál, az angyalok után, a sírhoz siető asszonyok lehettek a húsvéti örömhír terjesztői. Ha bele gondolunk, abban az időben a nők nagyon háttérbe szorultak, és nagyon lenézettek voltak. Érdekes, hogy a világ legfontosabb híreit a szegények, a kivetettek, a társadalom perifériájára került emberek adhatták tovább. Jézus születésénél a pásztorok, feltámadásánál pedig az asszonyok részesültek ebben a kiváltságban. Ez azt jelenti, hogy Isten kegyelméből bárki lehet ennek a jó hírnek a hordozója. A megvetett asszonyok, a tanulatlan tanítványok, a *Gamáliel* lábánál felkészült teológiai tudós, te és én. Nem az üzenet hordozója, hanem maga a húsvéti üzenet a lényeg.

Jézus Krisztus feltámadásának örömhíre mindig időszerű. Ennek a sok sebből vérző világnak, amelyben élünk, szüksége van olyan üzenetre, amelyben az élő Megváltóról szóló hír bátorít, vigasztal, hitükben megerősíti az elcsüggedt embereket, a kételkedő Tamásokat. Körülöttünk és közösségeinkben sok a beteg, a vigasztalan, a megfásult hitű keresztyén, akik húsvét után is arra gondolnak, hogy visszatérnek korábbi életmódjukat folytatni, mint Péter. A húsvéti angyalok akkor a sírhoz siető asszonyokat bízták meg bizonyságtétellel – most felénk továbbítja e megbízást Isten igéje. Talán mindannyian érezzük, hogy miközben a koronavírus támadása veszélyezteti fizikai életünket, a bűn vírusa ádáz erővel tör a lelkünkre. Régi ellenségünk nemcsak testünket, lelkünket is tönkre akarja tenni. Álljunk ellene!

Krisztus feltámadásának örömhíre a legjobb vakcina az ördög mindenféle támadásaira. Mint akik hiszünk Krisztus feltámadásában, és az ő feltámadásának erejében, tegyük azt a húsvéti örömüzenettel, amit *Túrmezei Erzsébet, Húsvéti valóság* című versében olyan szépen megfogalmazott:

Mint szárnyas, szent csodamagot,
odavetem a friss tavaszi szélnek,
hogy messzehordja, szárnyaljon vele,
csüggedt szívekbe ejtegesse le,
és legyen az egész világ tele
a boldog hírrel: Vivit! Jézus él!

Vidd szét a szent magot tavaszi szél!
Hamar kikél.
Virága illatosabb, mint a rózsák.
Az illatától
halott feléled, csüggedő remél.
Te mindennél bizonyosabb valóság,
üdvösségem, örömöm, életem:
Vivit, vivit! -
csodahíredet ujjongva vetem.

dr. Gergely István

A FELTÁMADÁSRÓL

A keresztyénség ünnepei között a húsvét nagyon fontos helyet tölt be. A virágvasárnapi és nagyheti eseményeknek csak a húsvéttal együtt van igazán jelentőségük. Éppen ezért olyan fontos számunkra Jézus Krisztus halálból való feltámadása. Új életben való járás lehetőségét, és az örök élet reménységét jelenti számunkra. A következő 5 ige Krisztusról, a feltámadottról, és feltámadásának következményeiről szól.

1. ***Jézus ekkor ezt mondta neki: „Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él; és aki él, és hisz énbennem, az nem hal meg soha. Hiszed-e ezt?”*** (Jn 11,25-26)

Jézus az „én vagyok” mondásaival közli mindazt, amit a legfontosabbnak tart üdvösségünk és lelki fejlődésünk szempontjából. Az, hogy Jézus a feltámadás és az élet, nem üres tény, melyet lexikális tudásként kell elraktároznunk az elménkben. Az Úr Jézus egészen világossá teszi, hogy e ténynek gyakorlati hatása van az életünkre: ha hiszünk benne, az örök élet vár ránk. Nincs még egy olyan vallásalapító, aki után nem csak a tanításai maradtak hátra, hanem az üres sírja is. Jézus Krisztus él, és általa mindenki más is örök életet kap, aki hisz benne.

2. **„Mit keresitek a holtak között az élőt?** ***Nincs itt, hanem feltámadt. Emlékezzetek vissza, hogyan beszélt nektek, amikor még Galileában volt: az Emberfiának bűnös emberek kezébe kell adatnia, és megfeszíttetnie, és a harmadik napon feltámadnia.”*** (Lk 24,5-7)

Az angyalok húsvéti figyelmeztetése ma is aktuális. Olyan sokszor viselkedünk mi is úgy, mint az asszonyok, akik számára Jézus halott volt. Valójában mi is a holtak között keressük az élő Krisztust, amikor kétségbeesettek, reményvesztettek és hitetlenkedők vagyunk. Pedig ki kellene lépnünk levertségünkből, és bátorsággal telten hirdetnünk az örömhírt: Krisztus feltámadt!

3. ***„Mert ha a halottak nem támadnak fel, Krisztus sem támadt fel. Ha pedig Krisztus nem támadt fel, semmit sem ér a ti hitetek, még bűneitekben vagytok. (…) Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül, mint az elhunytak zsengéje.”*** (1Kor 15,16-17; 20)

Sok ember ma sem hisz a halottak feltámadásában. Még magát keresztyénnek vallótól is hallottam olyat, hogy az utódainkban támadunk fel. A halottak feltámadásának tagadása valójában Krisztus feltámadásának tagadását jelenti. Lehet-e hívő valaki, aki nem hisz Krisztus feltámadásában? Milyen jó, hogy Krisztus feltámadt, így számunkra is biztosított a feltámadás.

4. ***„Ha tehát feltámadtatok a Krisztussal, azokat keressétek, amik odafent vannak, ahol a Krisztus van, aki az Isten jobbján ül. Az odafennvalókkal törődjetek, ne a földiekkel.”*** (Kol 3,1-2)

Pál apostol úgy ír a keresztyén életről, mint Krisztussal való meghalásról és Krisztussal való feltámadásról. Krisztusban nyert új életünk új irányultságot jelent: az odafennvalókkal kell törődnünk. Minden vallás a földről tör az ég felé, Jézus azonban lejött a földre, hogy megnyissa számunkra a mennyet. Ezért törődhetünk krisztuskövetőkként az odafennvalókkal.

5. ***„Boldog és szent az, akinek része van az első feltámadásban: ezeken nincs hatalma a második halálnak.”*** (Jel 20,6)

Még a Jelenések könyvében is találkozunk boldogmondásokkal. Egy másik boldogmondás szerint a halottak, akik az Úrban halnak meg, is boldogok (Jel 14,13). Valóban nincs annál nagyobb boldogság, mint Krisztussal új éltre támadni a lelkileg halott állapotunkból, és vele élni közösségben már most, majd pedig egy örökkévalóságon át.

Horváth Ferenc

NAGYHETI TANULSÁGOK

Kérdés Jézus hatalmáról

A vallási vezetők, felháborodva a templomtisztítás botrányán, számonkérik Jézust. Tudni akarják, milyen hatalommal, milyen jogon zavarta szét a pénzváltókat és az árusokat. A Názáreti, kérdéssel válaszol. János keresztsége a mennyből volt vagy emberektől? Félrevonultak, hogy Jézus ne hallja, és tanakodtak. Ha azt mondják, a mennyből volt, azt fogja mondani, akkor miért nem hittek neki? Ha azt mondják, emberektől volt, akkor pedig féltek a néptől, amely prófétaként tisztelte a Keresztelőt. Végül az volt a válaszuk, hogy nem tudják. Emiatt ő sem mondta meg nekik, milyen hatalommal cselekszik.

Az Úr Jézus visszakérdezése meghívás az őszinteségre. Akkor ott, a főpapok, az írástudók és a vének nem voltak képesek a szívből jövő nyílt válaszra. Azt hazudták, hogy nem tudják, pedig tudták. Jézusnak nincs mondanivalója azok számára, akik nem az igazság megértésében érdekeltek. Jöjj hozzá őszinte nyitottsággal, és kapsz választ a kérdéseidre! Légy érdekelt az igazság megismerésében, még akkor is, ha személyesen érint és fáj!

Az adópénz

Tőrbe akarják csalni Jézust egy nehéz és veszélyes kérdéssel. Szabad-e adót fizetni a császárnak vagy nem? (Őbenne lakozott az istenség egész teljessége.) Nem tudták kivel kötekednek. Elővettek egy dénárt és ő megkérdezte tőlük, kinek a képe és a felirata van a pénzen. Nyilvánvalóan a császár képe és felirata. Jézus válasza mennyei volt. *„Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami Istené.”*

A mondat első fele egyértelmű, mégis a második felén van a hangsúly. A dénáron a császár képe van, rajtunk viszont kinek a képe van? A biblia azt állítja, hogy rajtunk Isten képe és lenyomata van. *„Megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette, férfivá és nővé teremtette őket.”* 1Mózes 1:27. Ha az államnak tartozol az adóval, Istennek mivel tartozol? Csak önmagaddal! **Jézus válasza meghívás az odaszánásra.** Add Istennek, ami az Övé! Te az Övé vagy születésedtől fogva. Add oda Istennek mindazt aki vagy, és mindazt amid van. Add Istennek, ami Istené!

A nagy parancsolat

Végre egy ember, aki nem csőbe húzni akarja Jézust. A kérdése is jó. Sok parancsolat van a törvényben. Melyik a legfontosabb? Jézus válasza – *„Szeresd az Urat a te Istenedet... és szeresd felebarátodat, mint magadat.”* Az írástudó egyetért Jézussal. (A nagyhéten ez már önmagában is ritkaságnak számít.) Visszaismétli Jézus szavait, okosan felel. Jézus végül csak annyit mond neki – *„Nem vagy messze Isten országától.”*

A *nem messze* azt jelenti, *nem benne.* Úgy tűnik, nem elég csupán egyetérteni a világ Megváltójával, mert ő nem bólogatókat keres, hanem követőket. A *nem messze vagy* azt is jelenti – innen csak egy lépés Isten országa. Az Úr gyakorlatilag meghívja ezt a derék írástudót, hogy lépjen be, vállaljon közösséget az Istennel, akinek a legfőbb parancsolatait fejből tudja. Aki ott áll előtte és előtted, az maga az Isten. **Jézus mondata meghívás az életre.**

Lukács János

JERUZSÁLEM

Ott álltak a mi lábaink a te kapuidban, ó Jeruzsálem! (Zsolt 122)

Igen, ott álltunk. Ott állhattunk Jeruzsálem kapuiban. Egy jó évvel ezelőtt is. Az idei ünnepen azonban csendes a város. Pontosabban: üres. Pedig csak a turisták hiányoznak. A világméretű járvány miatt Izráel legnagyobb mozgató-rugója, a turizmus már egy éve nem működik. Mi lesz veled, ó *„Jeruzsálem, te szépen épült, jól egybeszerkesztett város?”* Vajon túléled e pandémiát?

Igen, túl fogja élni Jeruzsálem ezt a krízist is. Sokadik ez már. A sok közül csak a legfontosabbat emelem ki, történelme közepe-tájáról.

A *Názáreti Jézus,* földi életének utolsó hetének elején az *Olajfák hegye* felől, szamárháton érkezik a város felé (éppen úgy, ahogy *Zakariás* próféta megjövendölte: *"Örvendj nagyon, Sion leánya, ujjongj, Jeruzsálem leánya! Királyod érkezik hozzád, aki igaz és diadalmas, alázatos, és szamáron ül, szamárcsikó hátán."* 9,9).

Lukács evangélista feljegyzése szerint: *„Amikor közelebb ért, és meglátta a várost, megsiratta, és így szólt: Bárcsak felismerted volna ezen a napon te is a békességre vezető utat! ... Jönnek majd reád napok, amikor ellenségeid sáncot húznak majd körülötted ... Azután bement a templomba, és kezdte kiűzni az árusokat, ezt mondva nekik: Meg van írva: „Az én házam imádság háza lesz”, ti pedig rablók barlangjává tettétek.*" (Lk 19,41kk)

Megváltónk nem a rá váró szenvedések miatt sírt, nem önmagát sajnálta, hanem a várost, s annak népét. Neki se volt könnyű, de krízisbe a város jutott, az ott élők - mi, emberek.

Az a hét a szenvedések hete, útja volt. Nekem, nekünk, akik Jézusban üdvösséget nyertünk, az a hét az értünk halt Megváltó szenvedésének emlék-hete. Nagyon nehéz hét, nagy hét, NAGYHÉT.

Szentföldi élményeim egyik legszebb pillanat az volt, amikor a *„Könnycsepp templom”* egyik padjából tekinthettem ki a csodálatos ólomüveg ablakon át a városra. A több ezer fényképem között valahol a legelső sorban tartom számon ezt. Az *Olajfák hegye* lejtőjén épült e templom (a *Nemzetek temploma* fölött egy kicsivel). Valahol itt ejtett könnyeket Jézus Jeruzsálem miatt, s miattunk. Én most innen nézek a városra, s innen közelítek felé; szívemben háborogva, zokogva-sírva, s aztán mosolyogva.

Ma a Könnycsepp templom (Dominus Flavit) is magányos, a Nemzetek temploma főoltára magyarok szponzorálta festményét se csodálják sokan. A *Via Dolorosa* szűk utcáin sem vonulnak a keresztet hordozó zarándok csoportok. Az utcák két oldalán portékáikat kínáló árusok eltűntek, az üzletek nagy része hónapok óta zárva van. Mintha valami forgószél elfújta volna az árusok asztalait. A vírus mindent felfordított.

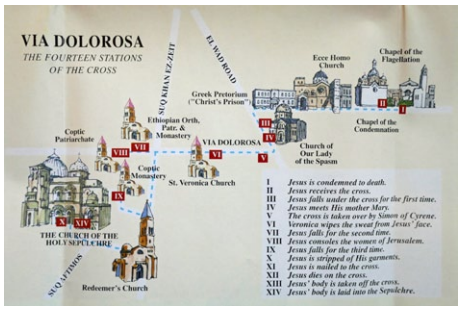

„Seregeknek Ura! Meddig nem könyörülsz még Jeruzsálemen és Júdának városain, a melyekre haragszol immár hetven esztendő óta?” (Zak 1,12) Hála az Úrnak, a hetven esztendő, s a tíz napig tartó nyomorúság is lejár. Haragjában megemésztetnénk, kegyelmében azonban újra éledünk, helyreállunk.

Régen is így volt (*„Ezt mondja a Seregeknek Ura: Bővelkedni fognak még városaim a jóban, mert megvigasztalja még az Úr a Siont, és magáévá fogadja még Jeruzsálemet!”* Zak 1,17), s a föltámadás után még inkább így van.

Amíg várom, hogy újra bejárhassam Évával együtt Jeruzsálem utcáit, ránézek egy-egy képre, s eszembe jutnak a régi emlékek. Most főleg a *Sír-kertiek.* A pöfögő buszállomás fölötti Golgota, az úrvacsorázás a kertben, az üres sír, s benne és körülötte a zarándokok, akik nem csak azt látják, hogy a sír üres, hanem arról beszélnek-énekelnek, hogy *„valóban feltámadott az Úr, és megjelent Simonnak,”* és itt van velünk ma is.

A turisták hamarosan újra megjelennek Jeruzsálem kapujai előtt. S ezt fogják tenni, míg vissza nem jön Urunk.

Herjeczki Géza

CLEVELAND

"De akik az Úrban bíznak, erejük megújul." (Ézs 40:31) Gyülekezetünk köszöntő igéjével üdvözlöm a kedves olvasókat és bátorítok mindenkit, hogy hitét és bizodalmát Jézus Krisztusba vesse, és így fogja megtapasztalni Szabadítónk megújító erejét és megtartó kegyelmét, lelki vándorlásában.

Gyülekezetünk egyik fő célja erre az évre a lelki növekedés. Ha visszatekintünk az elmúlt évre és annak viharaira (covid-19, utcai zavargások, elnöki választások, munkahelyek megszűnése, rasszizmus, mérgezett információ áradat stb.), akkor még nyomatékosabb ennek szükségessége. Krisztusra kell alapoznunk, az éretté válás folyamatában kell sebességet váltanunk, és ez csak akkor lehetséges, ha valaki hallja és cselekszi Jézus akaratát. Ennek érdekében szerkesztettünk egy bibliaolvasó tervet, mely többféleképpen használható: lehet egy év alatt csak az Újszövetséget és a Zsoltárok könyvét kiolvasni, vagy lehet a teljes Szentírás kiolvasására is vállalkozni. Sőt, van egy harmadik opció is, a családi áhítat. Minden hónap utolsó szerda esti bibliaóráját a nehezebben érthető igeversek tanulmányozására fordítjuk. Minden hét szerda estéjén online bibliaórát tartunk, amikor az ige tanulmányozása mellett a közösség erősítése és elmélyítése az egyik fő szívügyünk. Időt fordítunk arra, hogy együtt és egymásért imádkozzunk, az aktuális közérdekű kérdéseket megbeszéljük, egymást meghallgassuk és véleményét tiszteletben tartsuk. Arra törekszünk, hogy ebben a polarizált és hanyatló világban teljes identitásunkat Krisztusban fedezzük fel, ezt értékeljük, hirdetjük és ünnepeljük.

Kezdettől fogva felismertük és elfogadtuk a covid járvány veszélyeit, de arra törekedtünk, hogy lehámozzuk róla a vele járó hisztériát és túlkapásokat. Sokféle veszély vett és vesz körül életünk folyamán, olykor kockázatot kell vállalnunk, és szembe kell néznünk a következményekkel, majd ezzel élni kell. Nagyobb kockázatnak, veszélynek láttuk a közösségi élet elhanyagolását, az online térbe való átköltöztetését. A szép jövőt nem a technológia vívmányaiban látjuk, hanem az első gyülekezet biblikus alapjaiban; viszont élünk a technológia nyújtotta lehetőségekkel céljaink elérésében. Az elszigetelődés kimondottan káros és hosszútávú hatással van az egyénekre, családokra, gyerekekre, ezért folytonosan kerestük, hogy legalább kisebb csoportokban együtt legyünk. Amikor pedig ezt tettük, azt láttuk, hogy mások is érdeklődnek, figyelemmel követik tevékenységeinket és többen csatlakoztak.

A múlt nyár végétől egyre jobban kihasználtuk a vasárnap délutánokat csoportos gyülekezésre, kezdetben a szabad-térben, majd az imaház alagsorában. Keressük, hogy több időt töltsünk gyermekeinkkel, fiataljainkkal és mindazokkal, akik közösségre vágynak. Ez a járvány annyi mindent felforgatott, mi pedig azért imádkozunk, hogy amint a dolgok lassan leülepednek, az értékek maradjanak a felszínen.

Hálát adunk Istennek, hogy a közösségünket érintő két megbetegedési hullámból mindenki felépült, és nem tapasztalunk semmilyen maradványokat. Ilyenkor az istentiszteleteket felfüggesztettük, de voltak szorgos férfiak, akik segítségével az alagsorban levő vasárnapi iskolai és ifjúsági termeket kifestettük, újra bútoroztuk, tv-képernyőket szereltünk fel. Ezek a beruházások többnyire *a magyarországi Bethlen Gábor Alap támogatásával* valósulhattak meg. Azóta a termeket egyre jobban kihasználjuk, kisebb nagyobb csoportos tevékenységekre.

Tehát, szeretnénk lelkileg növekedni, szeretnénk látni az Urat munkálkodni, szeretnénk vezethetők lenni és Istenben gyönyörködni. Több egyházzal közösen ismét tartunk havi rendszerességgel dicsőítő alkalmakat, amikor arra törekszünk, hogy szívünk kitáruljon az Úr előtt és imádatunk hozzá szálljon. Nincsenek nagy terveink, hanem a Tervezőt figyeljük és törekszünk arra, hogy "igen"-nel válaszoljunk, amikor valamire hív, késztet bennünket. Áldjuk az Urat, mert a nehezebb időkben sem szűnt meg kegyelmes lenni hozzánk, nem hagyott el, hanem gyakran meglátogatott és megérintette szívünket. Ezt kívánjuk a kedves olvasóknak is, hogy: *"Érezzétek és lássátok, hogy jó az Úr! Boldog az az ember, aki hozzá menekül."* (Zsolt 34:9)

Deák Zsolt lelkipásztor

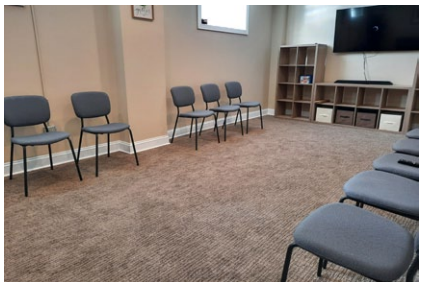

Gyülekezetünk a hálaadó napon / Szilveszteri együttlétünk az alsó helyiségben / Gyermekeink szolgálnak (februárban) / a felújított termeink.

VENICE, FL

Hálás szívvel köszönöm Urunknak, hogy megsegített ebben az évben is (2021), és lemehettünk *Venice Floridába*, egy pár hónapra. Élvezhettük a nap meleg sugarait, és a drága lelki közösséget, amit a *Nyitott Biblia Gyülekezet* biztosított számunkra is.

Áldásos volt számomra, hogy a beszélgetések által jobban megismerhettem testvérnőimet, és a barátkozók gondjait is. Megkérdeztem tőlük - *szükségesnek látják-e, hogy többet megtudjanak a hit életről, imádságról. Szeretne valaki eljönni hét közben is bibliát tanulmányozni?* Őszintén meglepett, hogy azonnal igennel válaszoltak, és minden héten készek lettek volna találkozni, ha közbe nem jön a COVID-19 vírus betegség.

Egy kis gond volt annak eldöntése, hogy mikor a legjobb időpont összegyűlni. Egyesek csak délután tudnak jönni, de Nikkinek már 2:30-kor fel kell vennie a kislányát az iskola-busznál. Ezért egy kicsit szokatlan időpontban, déli 1 órára jöttünk össze az első alkalomra. Eljött *Böbe néni, Teri néni, Erzsike néni, Éliz, Nikki, Kulcsár Nusika és Ibolya, és én* voltam a "házigazda".

Imával kezdte az alkalmat Kulcsár Nusika. A *Lídia és a börtönőr megtérését* olvastam fel - ApCsel 16:13-34. Az ÚR megnyitotta Lídia szívét, és hitt. Mi senkit nem tudunk megtéríteni, csak az ÚR JÉZUS tudja vonzani az embereket – hallva, olvasva az igét. Mit tehetünk mi? Csak imádkozni – kitartóan, buzgón, és Jézushoz szeretni szeretteinket. Úgy éljünk, hogy amit már megértettünk a Bibliából, éljük meg, gyakoroljuk a valóságban is. Legyünk só - ízesíteni és világosságot terjeszteni kicsi fényünkkel.

Nehéz volt elhinni, hogy Pálék a tömlöcben is dicsőítették Istent. Nem panaszkodtak, nem keresték a maguk igazságát. Azért lettünk teremtve, hogy Istent dicsőítsük életünkkel, munkánkkal – mindent, amit teszünk, Isten dicsőségére legyen.

A földrengés után megnyíltak az ajtók, bilincsek leestek. A börtönőr világosságra jutott és megtért. Feltette ez a fontos kérdést: Mit kell nékem cselekednem, hogy üdvözüljek? A válasz készen volt Pálnál: *„HIGGY AZ ÚR JÉZUS KRISZTUBAN, ÉS ÜDVÖZÜLSZ, MIND TE, MIND A TE HÁZADNÉPE."* Micsoda irgalomban, kegyelemben részesül az ember, aki Jézushoz tér. Az alkalmunk végén egyenként imádkoztunk.

A Magyar Ház bejárata, ahol az istentiszteleteinket tartjuk. Kulcsár Nusika és a Torma házaspár.

A sátán megakadályozta, hogy újból találkozhassunk, mert sorra megbetegedtünk a COVID-19 vírussal.

Bár nehéz megpróbáltatás volt, hálásak vagyunk, hogy az ÚR csodálatosan meggyógyított mindannyiunkat. Ebből azt értettem meg, hogy az Úrnak célja van, még van formálni való az életünkben.

Örvendtem, mikor hallottam, hogy Böbe néni kész volt imádkozni a magyar házban a vezetőkkel a beteg gondnokukért. Egy kicsit csodálkoztak, de meg lehet tanulni, hogy a szükségben van kihez meneküljünk. Igen hasznos az igazak buzgó könyörgése.

Testvéreim, megkérhetlek benneteket, hogy *imádkozzatok ezért a kis női csoportért, itt Veniceben?*

Ez lenne a női bibliakör indulása. A nőtestvérek szeretnek szolgálni, akarnak hitben növekedni, és a szeretteikért közben járni, míg megtérnek.

Kérjük Isten áldását *Kulcsár Attila* lelkipásztorra, családjára, erre a misszióra, hogy a Szent Lélek által legyenek vezetve, bátorítva, mind végig!

Torma Erzsébet

SZÖVETSÉGÜNK GYÜLEKEZETEINEK CÍMJEGYZÉKE

ALHAMBRA (Los Angeles), CA
2216 S. Fremont Avenue,
Alhambra, CA 91803
Lelkipásztor: *Novák József*

CHICAGO, ILLINOIS
5757 West Windsor Ave.,
Chicago, IL 60630
Lelkipásztor: *Lukács János*

CELEVAND, OHIO (Bethania)
4124 Stickney Avenue,
Cleveland, OH 44109
Lelkipásztor: *Kulcsár Sándor*

DETROIT, MICHIGAN
1362 Chandler,
Lincoln Park, MI 48146
Lelkipásztor: *Huli Sándor*

NEW YORK, NEW YORK
225 East 80th Street,
New York, NY 10075
Lelkipásztor: *Dr. Gergely István*

TORONTO, CANADA
7379 Islington Ave.
Woodbridge, Ont, L4L 1W2
Lelkipásztor: *Püsök Dániel*

VENICE, FLORIDA
Nyitott Biblia Gyülekezet
165 N Jackson Rd.
Venice FL 34292
Lelkipásztor: *Kulcsár Attila*

MELBOURNE, AUSZTRALIA
Első Magyar Baptista Gyülekezet
130 Railway Pde.
Noble Park, VIC. 3174
Lelkipásztor: *Horváth Ferenc*

További gyülekezetek, némi együttműködéssel:

KELOWNA, BC. Canada
Magyar Keresztyén Misszió
Kelowna, BC

KIPLING, SASK. CANADA
Calvary Baptist Church
Kipling, SK. S0G 2S0 PO Box 90
Pastor: Rev. Richard Barta

THE EXAMPLE OF THE SUFFERING SAVIOR

On Easter morning we joyfully and thankfully celebrate our Savior's resurrection. However, before this happened, he had to suffer a great deal. Let us examine **how many things he had to go through? How he tolerated, and how he was able to endure the pain? And, what does he expect from us; as a result of his example?**

Let us read 1 Peter 2:21-25, and verses 13-21 (NKJV) from the same chapter:

…Christ also suffered for us, leaving us an example that you should follow His steps*: Who committed no sin, Nor was deceit found in His mouth, who when He was reviled, did not revile in return; when He suffered, He did not threaten, but committed Himself to Him who judges righteously; who Himself bore our sins in His own body on the tree, that we, having died to sins, might livefor righteousness – by whose stripes you were healed. For you were like sheep going astray, but have now returned to the Shepherd and Overseer of your souls.*

Therefore submit yourselves to every ordinance of man ***for the Lord's sake,*** *whether to the king as supreme, or to governors, as to those who are sent by him for the punishment of evildoers and for the praise of those who do good.* ***For this is the will of God, that by doing good you may put to silence the ignorance of foolish men*** *– as free, yet not using liberty as a cloak for vice, but as bondservants of God. Honor all people, Love the brotherhood, Fear God. Honor the king. Servants, be submissive to your masters with all fear, not only to the good and thegentle, but also to the harsh. For this is commendable, if because of conscience toward God one endures grief, suffering wrongfully. For what credit is it if, when you are beaten for your faults, you take it patiently?* ***But when you do good and suffer, if you take it patiently, this is commendable before God. For to this you were called, because Christ also suffered for us, leaving us an example, that you should follow His steps…***

Now let us examine how many things did Jesus Christ have to go through before his resurrection? According to the Gospel of John, Chapters 18 and 19, his first terrifying experience was when one of his own disciples became his traitor and handed him over to his enemies. His name was Judas. Any person whose best friend treated him/her in such a horrible manner, or whose spouse ever cheated on him/her; can imagine the pain Jesus went through; as a result. For, when someone close to us forsakes us, or cheats on us; we are bitterly disappointed. As a result, we sob, we threaten, and we try to figure out how we could hurt him back in a way that may cause him the same excruciating pain, he caused us. Right? And Judas became a traitor for money, or for material gain! Which lead to Jesus – **the sinless and almighty Son of God, and God – being captured, bound, dragged away, accused, beaten, crowned with a crown of thorns, taken to Golgotha, nailed to the cross, and being mocked; before he died.**

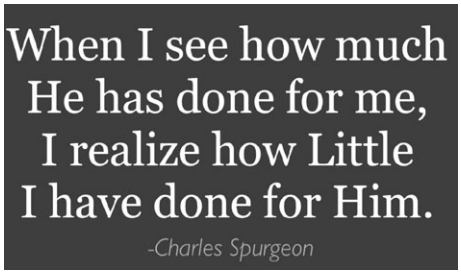

But how did he take all that suffering? As God's Son, and God himself, he bore it practically without a word of complaint. In other words, "…when he was reviled, (he) **did not revile in return**; when He suffered, **He did not threaten**, but committed Himself to Him who judges righteously…" – We read. Even though he had the power to come down from the cross and – giving up the option of making salvation available for all humans – cause his enemies (including Judas) to die on the spot. But he didn't do that. **Instead, he silently put up with the unfair, and horrible physical and spiritual pain.**

But how was he able to endure such inhumane treatment; especially – since according to the Bible – he became like us (Hebrews 1:17), and therefore the whippings, the wounds from the crown of thorns, the nails, and the mocking, hurt him just as much as it would have hurt our body and soul? **The only way he was able to endure all this was by concentrating on the future results of his pain.** Namely by considering that if he was willing to "bear our sin in his body on(to) the cross, then, "whosoever believes in him" will not perish, "but have everlasting life" (John 3:16.); and whosoever will confess his sins to him and ask him to forgive; will receive forgiveness and cleansing. (1 John 1:9.) While, in case he would back away; **it would be impossible for humans to have their sins forgiven, and go to heaven.** Thus, ***"…for the joy that was set before Him (He) endured the cross, despising the shame…"*** – As written in Hebrews 2:12 (NKJV).

Finally, what does the Lord expect from us – God's children – as a result of Christ's example? Mainly that we follow his example in suffering. Also, that we submit ourselves "to every ordinance of man **for the Lord's sake,** whether to the king as supreme, or the governors… For this is the will of God, that by doing good you may put to silence the ignorance of foolish men… " – As our Scripture said. "For this is **commendable before God... For to this you were called, because Christ also suffered for us, leaving us an example, that you should follow His steps…"** In other words, if believing that Jesus is the Son of God, we invited him into our heart already and thereby became God's children; then the Lord expects us to relate to suffering and cruelty the same way Jesus did. Namely, we should be found innocent, or guilt free, and suffer silently and without revenge. **For that is the way he behaved,** and also because **it is our responsibility to show our tormentors the love of God,** by our actions; and thereby create a desire in them to follow him too.

***

On Easter morning we joyfully and thankfully celebrate our Savior's resurrection. However, before this happened, he had to suffer a great deal. Like the pain he experienced when one of his disciples became his traitor and handed him over to his enemies. Or the torture of being captured, bound, dragged away, accused, beaten, crowned with a crown of thorns, taken to Golgotha, nailed to the cross, and mocked. Yet, he took all this without complaint, and suffered silently because he kept his eyes on the results of his pain. In other words, on the fact that by taking our sins in his body unto the cross; **he can pay for them**, instead of us. So that whosoever believes in Him and invites him into his heart; may be able to immediately receive him, his forgiveness, and eternal life.

In return, all he expects us to do is that – after inviting him into our heart – we should follow his example even in suffering. Namely, obey our leaders; good or bad. Give no reason for accusation, so that in case some may want to accuse or persecute us; we should suffer innocently. Moreover, face all hardships and pain peacefully and without revenge. **For, this is our calling;** so that God's name maybe glorified through our pain.

Are we willing to do all this?

Irma, F. Matrai (2009)

A PRAYER FOR POLITICIANS & PUBLIC OFFICE HOLDERS
by Walter Rauschenbusch

O GOD, thou great governor of all the world, we pray thee for all who hold public office and power, for the life, the welfare, and the virtue of the people are in their hands to make or to mar.

We remember with shame that in the past the mighty have preyed on the labors of the poor; that they have laid nations in the dust by their oppression, and have thwarted the love and the prayers of thy servants.

We pray thee that by the free institutions of our country the tyrannous instincts of the strong may be curbed and turned to the patient service of the commonwealth.

Strengthen the sense of duty in our political life. Grant that the servants of the state may feel ever more deeply that any diversion of their public powers for private ends is a betrayal of their country.

Purge our cities and states and nation of the deep causes of corruption which have so often made sin profitable and uprightness hard.

Bring to an end the stale days of party cunning.

Breathe a new spirit into all our nation.

Lift us from the dust and mire of the past that we may gird ourselves for a new day's work.

Give our leaders a new vision of the possible future of our country and set their hearts on fire with large resolves. Raise up a new generation of women and men, who will have the faith and daring of the Kingdom of God in their hearts, and who will enlist for life in a holy warfare for the freedom and rights of the people.

Walter Rauschenbusch, 1910
Baptist pastor, social prophet,
American reformer
The Ministers Council ABCUSA

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

HOLINESS OR HARDNESS TOWARD GOD?

He...wondered that there was no intercessor... ISAIAH 59:16

The reason many of us stop praying and become hard toward God is that we only have an emotional interest in prayer. It sounds good to say that we pray, and we read books on prayer which tell us that prayer is beneficial—that our minds are quieted and our souls are uplifted when we pray. But Isaiah implied in this verse that God is amazed at such thoughts about prayer.

Worship and intercession must go together; one is impossible without the other. Intercession means raising ourselves up to the point of getting the mind of Christ regarding the person for whom we are praying (see Philippians 2:5). Instead of worshiping God, we recite speeches to God about how prayer is supposed to work. Are we worshiping God or disputing Him when we say, "But God, I just don't see how you are going to do this"? This is a sure sign that we are not worshiping. When we lose sight of God, we become hard and dogmatic. We throw our petitions at His throne and dictate to Him what we want Him to do. We don't worship God, nor do we seek to conform our minds to the mind of Christ. And if we are hard toward God, we will become hard toward other people.

Are we worshiping God in a way that will raise us up to where we can take hold of Him, having such intimate contact with Him that we know His mind about the ones for whom we pray? Are we living in a holy relationship with God, or have we become hard and dogmatic?

Do you find yourself thinking that there is no one interceding properly? Then be that person yourself. Be a person who worships God and lives in a holy relationship with Him. Get involved in the real work of intercession, remembering that it truly is work—work that demands all your energy, but work which has no hidden pitfalls. Preaching the gospel has its share of pitfalls, but intercessory prayer has none whatsoever.

Oswald Chambers

NAGYPÉNTEK ESTE

Bár sziklasír várta végső pihenésül,
s őrök vigyázták, pecsét, félelem;
már győztesnek járó koszorúja készült,
hervadhatatlan és tövistelen.

MERT HARMADNAPON

"Gyaláztatván, viszont nem gyalázott; szenvedvén is, nem fenyegetőzött: bízta az igazán ítélőre." * - S látod,
sírját már hiába őrizték az őrök!
(* = 1Péter 2:23)

Szilágyi József versei

EGY NÉV ÁLL MESSZE MAGASAN

Azért az Isten is felmagasztalta őt, és ajándékozott neki oly nevet, mely minden név fölött való, hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyeieké, földieké és föld alatt valóké, és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr, az Atya Isten dicsőségére. Filippi 2:9-11

Egy Név áll messze magasan
Minden más név felett!
Így vallom, Jézus, boldogan:
Az Élet jött Veled! Az Élet jött Veled!

E névre: Jézus, térdre hull,
Hódol majd minden lény!
Ő szól, s mi sötét, menekül!
Elűzi azt a fény, Elűzi azt a fény!

E Névnél jobb és drágább nincs!
Ez törli mind, mi szenny!
Ó, Isten-küldte drága kincs,
Benned miénk a menny!
Benned miénk a menny!

E Névre hull le bűnbilincs,
A Sátán meghátrál!
Jézusban kárhozat már nincs!
A halott talpra áll! A halott talpra áll!

Kegyelme oly dicsőn megáld,
Hol rút ínség honolt!
Ó, ember, hidd el, rég vár rád,
Ki engem átkarolt! Ki engem átkarolt!

Ó, hadd hirdessem igédet:
Csak hit kell!—semmi más!
Megváltás nincsen kívüled!
Sem megigazulás! Sem megigazulás!

Ezt vallom, hol még bűn honol:
Megment a kegyelem!
Szálljon bár szembe föld, pokol,
Én bátran hirdetem! Én bátran hirdetem!

Ha majd a végső percem jő,
Szám Neved suttogja!
Így szóljon ajkam búcsúszava:
Ím: Isten Bárányа! Ím, Isten Bárányа!

Charles Wesley (Jesus! The Name High over All, 1749) Ford: *Anna Piroska Williams* http://www.hymntime.com/tch/non/hu/e/g/y/n/egyneval.htm

EGY ÚT VEZET CSAK ÉGBE

Keskenypalló örvénylő ár felett.
Sötét, mélységes szakadékon át,
odaöntve egyetlen út gyanánt,
két összerótt hatalmas szálfa: mint
kereszt.

A szakadék szélén egymásután
lépnek elő a vándorok.
A túlsó partról érkező sugár
megvilágítja halvány arcukat.
A mélységtől mindegyik visszaborzad,
remegve hátrál, s híd után kutat.
Aztán riadtan nézi a keresztet,
az egyetlen utat.

Hol a jótettek, és érdemek fénylő,
tarka ívű szivárványhídja itt?
Lelkek bolyongnak a félelmes parton.
Vallatják az öröklét titkait.
Sikoltó sírással hidat keresnek
és nem találnak sehol csak keresztet.

Kereszt... kereszt... nem ismerős nekik?
Lenn tele volt vele az életük.
Találkoztak mindennap szüntelen.
Állt úton-útfélen.
Templomok tornyán égre csillogott,
setéten állt minden oltáron ott,
és határszéleken árválkodott.
Odatűzték a magányos tetőre,
ezerszám őrködött a temetőre.

Ó, még ékszert is csináltak belőle,
és olyan megszokott lett… megszokott.
Most mégse mernek megindulni rajta,
hogy átjussanak fénylő, biztos partra.
Úgy rettegik a megszokott keresztet.
Sikoltó sírással hidat keresnek.
Az az egyetlen út a túlsó partra,
nekik gúny, nekik, ítélet jele,
mert odalenn nem törődtek vele.

De az a gyermek... mintha nem is félne.
Mosolygó arccal odalép a szélre,
s a nagy kereszten úgy indul a lába,
mintha az Isten mentő kezén járna.
És az az asszony… nem szédül alá?
–hisz a magányos hídon nincsen korlát.
Nem! Míg ott lenn pusztaságokon járt,
kereszt vezette, kereszt támogatta,
s biztos a lépte,
bármit üvölt a gyilkos ár alatta.
Remegő térddel megindulna más is.
–most jó volna a kereszt menedékül!–
de meginog s a titkos mélybe szédül.

Mind odaérünk.
Megáll a szívünk és meghűl a vérünk.
S aszerint vár ránk kegyetlen ítélet,
hogy lenn a kereszt lelkünknek mivé lett.
A szédítő, kavargó ár felett,
sötét, mélységes szakadékon át,
odadöntve, egyetlen út gyanánt
vár reánk a kereszt.

Túrmezei Erzsébet

ROKONOK

Ady Dánielné mesél az unokáinak

Amint ezeket a sorokat írom, mintha a múlt fele megnyílna egy kis rés, és már röpül is a képzelet a résen keresztül, a szilágysági dombok között egy kis tornácos falusi házba. Ott ültünk a tornácon a kis két éves öcsémmel és nővéremmel, néztük, ahogy édesapám javítja a tyúkólat. Éppen azt mesélte munka közben, hogy egyszer hogy fogott rókát, amikor hallottam az *Ady nagymamám* hangját.

- Gyertek be drágáim, a nap már elköszönt tőlünk, kezd a levegő is lehűlni idekinn. Elkészült a pulicka, a kecskét is megfejtem, lesz rá finom kecsketej.

Levetette kötényét, megmosta kezét, majd mi következtünk kézmosásra. Szüleink is bejöttek, és együtt körülültük az asztalt. Nagymamám a szemeit törölgette örömében, annyira jól esett néki, hogy otthon látja a családunkat. A kisöcsémet kilenc hónapos korától nem látta. Benne látta az Ady utódot. Miután édesanyám lefektette *Dánielt*, nagymamám vette a szemüvegét, ami a nyitott Bibliára volt fektetve. Olyan jólesett az esti áhítatban hallani a nagymamám hangját az éneklésben, és a szívet mozgató imáját. Elfújta a lámpát, és a koromsötétben megfogta az *Annuska* és az én kezemet és felvitt az ő szobájába, arra az éjszakára. (*Erzsi néném* maradt a mi helyünkön lent a házban.)

Igazi meseóra volt. Az életéről mesélt.

– Fiatal házasok voltunk, még a század elején, pontosabban 1907-ben. Lelléből érkezett az egyik Ady rokon, aki meghívót hozott az esküvőjükre. Papátokkal meghánytuk vetettük a dolgot, hogy mint legyen, mert akkor volt kisbabám, a ti Ilona nénétek. Papátok unszolt, menjek el vele, találkozzak én is a többi rokonnal, hisz a mi esküvőnk télen volt, nagy hó, nem tudtak eljönni a távolabb lakó rokonok, most pedig jó alkalom lenne bemutatni engem a családnak. Beleegyeztem. A kicsit édesanyámra bíztam, én is a szebbik pendelyemet öltöttem magamra. Papátok szépen kipöndörítette férfiasra a nagy bajuszát, szekérre ültünk, és elhajtottunk Lellébe. Ott már jelen volt a rokonság nagy része, de Lenci bátyám Mariska ángyával (Ady Lőrincz és Pásztor Mária) *még nem érkezett meg Érmindszentről.*

Mindenki kedvesen fogadott, papátok büszkélkedett velem. Ahogy szokás falun, ott is suttogtak az asszonyszemélyek, hogy vajon hogy fog érkezni a ténsasszony, mert, hát ugye a fiuk már híres ember lett, most is Párizsban járkál és azt mondják Bandiról, hogy az már egy zseni! Nemsokára hintón érkezett Lenci bátyám és Mariska ángya, aki díszes kalappal, városiasan volt kiöltözve. Az Adyk csak nézegették, az asszonyok összebújva bökdösték egymást, ám engem lebilincselt, és gyönyörködtetett a látvány. Nekem ritkán adódott alkalom, hogy ilyen szépséget lássak. Bizonyosan észrevette ángya, hogy nagyon rajta felejtettem a szemem, mert odajött hozzám és megkérdezte a családomat. Mondtam, hogy egy leányka van. Aztán azt kérdezte, hogy hát az uram megyenné Amerikába? Mondtam, hogy igen. Akkor megsimogatta a fejemet.

Elhallgatott.

- Gyerekek, holnap folytatom - mondta különös hangon, szemét törölgetve köténye sarkával. Biztosan a papára gondolt.

Sokáig nem tudtam elaludni. A hold világított be az ablakon. Gondolataimban leragadtam a nagymamám világában. Annuskával aludtam, de az ágy szűk volt kettőnknek, meg kellett forduljak.

Ahogy megfordultam, a hold megvilágította a szemközti falat, ahol jól kiolvasható volt a nagymamám varrta falvédőn: BENNED BÍZNAK AKIK ISMERIK NEVEDET, NEM HAGYOD EL URAM, AZOKAT, AKIK HOZZÁD FOLYAMODNAK! Zsolt. 9:11.

Kisné Ady Éva

ADY ENDRE:
KRISZTUS-KERESZT AZ ERDŐN

Havas Krisztus-kereszt az erdőn,
Holdas, nagy, téli éjszakában:
Régi emlék. Csörgős szánkóval
Valamikor én arra jártam
Holdas, nagy, téli éjszakában.

Az apám még vidám legény volt,
Dalolt, hogyha keresztre nézett,
Én meg az apám fia voltam,
Ki unta a faragott képet
S dalolt, hogyha keresztre nézett.

Két nyakas, magyar kálvinista,
Miként az Idő, úgy röpültünk,
Apa, fiú: egy Igen s egy Nem,
Egymás mellett dalolva ültünk
S miként az Idő, úgy röpültünk.

Húsz éve elmult s gondolatban
Ott röpül a szánom az éjben
S amit akkor elmulasztottam,
Megemelem kalapom mélyen.
Ott röpül a szánom az éjben.

"JÉZUS" ÚJRA ÉRKEZIK!

"A megrepedt nádszálat nem töri össze, a füstölgő mécsest nem oltja el" (Ézsaiás 42:3)

A beregszászi gyülekezetünket *Második Esélynek* hívják! Találó egy név! Sok sérült ember és fiatal tér be hozzánk, a legtöbben olyanok, akik lelkileg sérültek és lemondtak talán már önmagukról is. Szeretnének kapni Istentől egy második esélyt! Milyen jó, hogy Ő mindig készen áll erre!

Az egyik fiatal testvérünk nemrég tért meg ekkor. Nehéz és gondterhes múlttól szabadult meg Isten kegyelméből. Hátrahagyta haszontalan és drogos életét, és újat kezdett Jézussal. A szíve égett azért, hogy a még rabságban élő barátai felé szolgáljon. Gyakran elhívta őket a gyülekezetbe, akik hol tiszta, hol pedig kábítószertől kótyagos fejjel voltak jelen. Istennek semmi sem lehetetlen, ezért mi imádkoztunk értük, hogy megtérjenek. Az egyik ilyen gyerekkori barátja hajlott a megtérésre, szabadulni akart, és segítségével elfogadta az Urat. Nehéz helyzetbe került így, hiszen nem volt senkije, csupán egy élettársa, aki nem nézte jó szemmel a változásokat. *Misinek* hívták. Aranyos, kerekképű fiatalember volt, kissé sötét bőrű. Egészségi állapotát tekintve szívbeteg. Elég súlyos. Lehet, azért is volt a bőre sötétebb a kelleténél.

Otthon minden rendben volt. Laci bácsi kezdte berendezni a kis szobát, ami tulajdonképpen nem is volt olyan kicsi. Régen tehénistállóként szolgált, de elődeink azt a látást kapták az Úrtól, hogy alakítsák át gyerek-teremmé, mert nemsokára ezen a helyen sok gyerek hallgatja majd az evangéliumot. Úgy is lett és még mind a mai napig „*gyerekteremnek*" hívjuk. A gyerekek felé szolgálunk benne. A fűtését több bontott kályhából összeállított cserépkályha adta, amelyet férjem nagyapja épített. Mivel istálló volt, kémény sem volt a házon. „Feri tata", mert mi erdélyi módon csak így hívtuk, túl volt a hetvenen, amikor a kéményt elkezdte építeni. Megvallom őszintén, kissé aggódtam érte, nehogy leszédüljön a tetőről és valami baja essen, de ő jókedvűen Istent dicsérő énekekkel a száján befejezte a kéményt, amely ma is áll rendületlenül. Ő úgy vette, hogy az Úrnak szolgál vele. Ma is emlékszem, ahogy munka után megdicsérte a krumplilevesem, mert úgy csináltam, ahogy ő is szereti. Ecettel. Többször is járt nálunk Kárpátalján, és mindig megosztotta másokkal a jó tanácsait és az evangéliumot is.

A lakás egyre csak melegedett, és Laci bácsi belejött a mindennapos rutinba. Tüzet rakott, főzött valamit, de csak szerényen, hogy tovább tartson a készlet. Még jó, hogy nyáron feltöltöttük a fáskészletünket (mivel mi magunk is fatüzelésű kazánnal fűtöttünk), így jutott neki is bőven tüzelő. November vége fele járt a Gergely naptár kereke, ezért elkelt az egész napos fűtés. Sokszor rajtakaptam, hogy a Bibliát olvassa vagy valamelyik evangéliumi könyvet!

Ugyan ezen a héten szombaton Dani elment *Beregszászba* bevásárolni! Már sötétedett, amikor felhívott és mondta, hogy baj van! Misit kitette az élettársa az utcára. Kihajította a házból a holmijait és a Bibliáját, nincs hova mennie. Nem tudnánk őt is befogadni? Már kezdtek a gondolatok kavarogni bennem, ami-

kor férjuram szelíden csendesen megjegyezte, (gondolom sejthette mi zajlik bennem): „*Legalább lesz még egy Jézusunk!*" Ez olyan megnyugtatóan hangzott és hallottam a hanghordozásában, hogy kedvesen mosolyog hozzá. Én is mosolyogtam. Tényleg! Végül is miért ne? Már kezdtem érteni a leckét. Jézus jónak látta, hogy egy egyszerű fiatalember személyében is lakozást vegyen nálunk. Úgy, mint *William McDonald*-nál is. Nem mintha méltónak éreztem volna magam erre. Sőt! Még mindig szégyenpír öntötte el az arcom, ha arra gondoltam, hogyan fogadtam először Laci bácsi érkezését.

Szombat estére tehát már két lakónk is volt. Egy héten belül kétszer is újraterveztünk. A fiúk elmentek a kidobált cuccokért és elhozták Misit. Szegény olyan összetört volt és esetlen. Frissen kapott hite most kapta az első csapást, de reméltük, hogy kitart és nem adja fel olyan könnyen. Laci bácsit gyorsan tájékoztattuk a helyzetről. Nem hiszem, hogy kitörő örömmel fogadta, de végül is nem szólt semmit. Ő volt az közülünk, aki a legjobban átérezhette a szegény fiú sorsát. Estére matracot vittünk be Misinek, de hétfőre már ágya is volt, Bálintnak köszönhetően. Dani bevásárolt ismét, és elmondtuk nekik, hogy most már ketten kell gazdálkodjanak és muszáj lesz osztozkodni a szobán. Még az volt a jó, hogy mindketten keresték az Istent és nem aggódtunk, hogy baj lesz köztük

Egy *tehénistállóból* lett e hajlék, ahova a két vándor beköltözött. Jézusnak is ott jutott hely! Azonban ők ezt nem is sejtették. Ez csak most lett nyilvánvaló számomra is. Másnap vasárnap volt és ők is lejöttek az istentiszteletre. *(folytatjuk)*

Nagy-Kasza Lona

Magyar Baptisták Világszövetsége
Hungarian Baptist World Alliance

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Pardi Félix* (Erdély)
Alelnökök: *Papp János* (Magyarország)
dr. Gergely István (Amerika)
Főtitkár: *Durkó István* (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptisták Világszövetségébe* hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Pardi Félix* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Gergely István* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nagy Csaba* lelkipásztorért és munkatársaiért.

HÚSVÉT

Évenként szabályosan, szinte monotonon ismétlődnek ünnepeink. Mégsem lehet föllapozni a tavalyi, vagy az azelőtti ünnepeinket, gondolatainkat az idén. És rendjén van ez így. Kínos lenne például egy múlt-év Húsvétjára készült prédikációt változatlanul elmondani ma.

Az ismétlődő, de sohasem ugyanolyan ünnepeink sorában számomra kiváltságos helyet foglal el az idei Húsvét.

Kezdem megérteni, hogy ez a legcsodálatosabb, legjelentősebb ünnepünk. Hiszek Húsvétban, a föltámadásban. Húsvét a hitemet jelenti. Azt, hogy: mégiscsak lehetséges!

Lehet!

Nem válhat soha életem értelmetlenebbé, mint Krisztus leesett, értelem nélküli álla a kereszten.
Nem lehet soha sivárabb lelkem, mint a keresztről a semmibe-meredő fénytelen szempár.
Nem lehetek soha akaratlanabb, közömbösebb, mint a kereszten függő mozdulatlan test.

Amikor érzem, hogy ujjaim közt esik szét akaratom;
amikor az utak bezárulnak körülöttem;
amikor belémlopakodik a kétségbeesés: hát még az egymásnak-rendeltek találkozója is elmaradhat? - földereng akkor előttem a szegzett kéz, a szavaknélküli tátott száj, a megkövesedett szem, a megőszült szakáll.

Egyszerre magasba lendül céltalanul csüngő kezem. A megértett Nagypéntek után hozsannát kiált.
Hát mégis! LEHET, kiáltom, s éledő értelmem betűzi a szót:
Lendület, Erő, Hit, Eredmény, Teljesség.
Húsvét. Nem-értelmetlen, nemholt, nem-savanyú élet.

Életelemem, életlehetőségem ez a Húsvét. Csalódásaim, kétségeim, kereszteim, nagypéntekeim föloldódhatnak, mert Húsvét a győzelem. A lehetőség. (1969)

MA IS

(Lukács 24:1-12)

Elhengerítve lehet bár a kő,
üres lehet a sír,
szólhatnak angyalok,
zenghet a prédikáció —
üres fecsegésnek tűnik az,
legföljebb csodálkozásra késztet.

Hitet a Vele való
személyes találkozás ébreszt!
(1982)

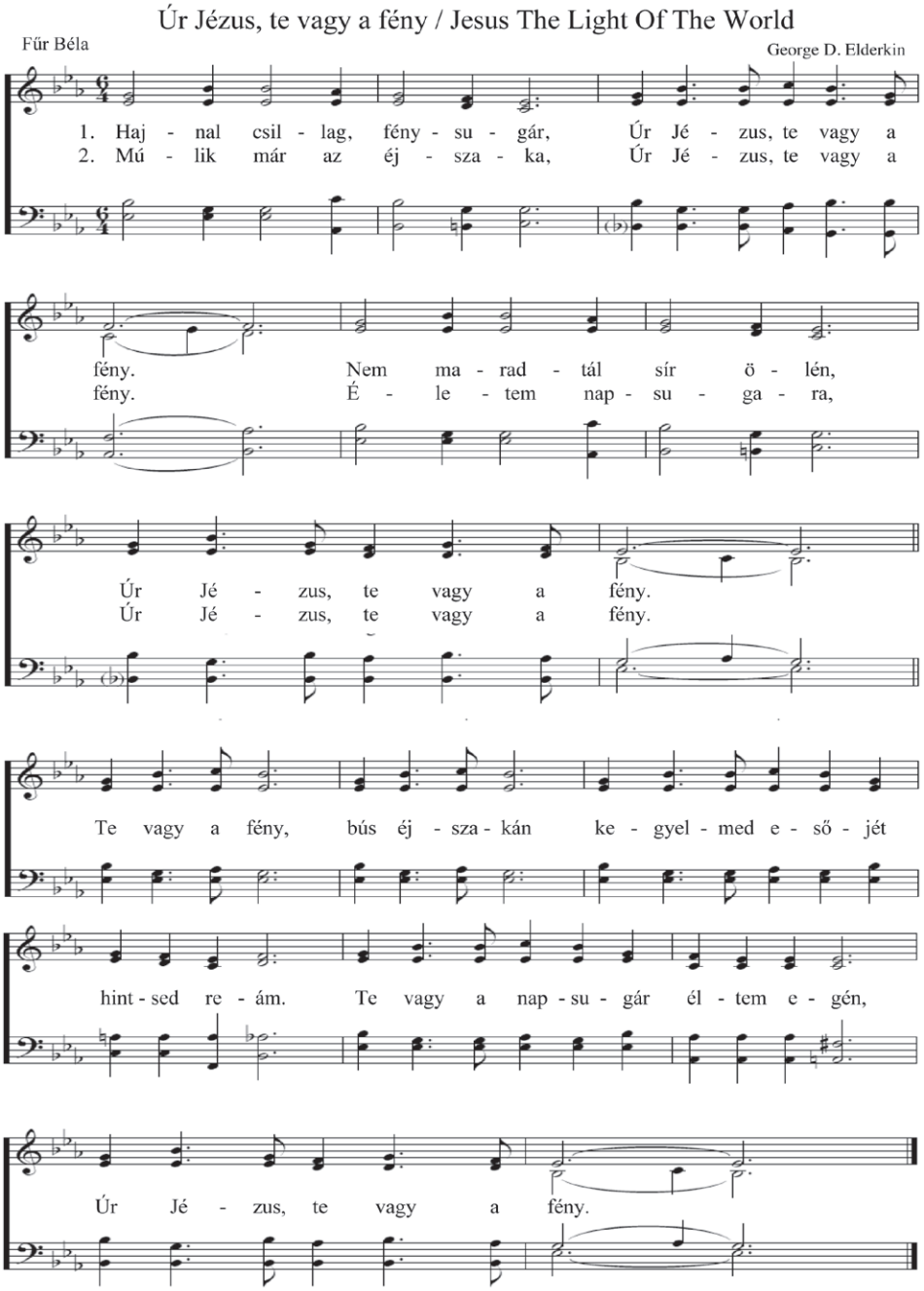

HÚSVÉT UTÁNI BESZÉLGETÉS

A sír üres.
Nincs itt, feltámadott!
Találkoztál már Vele?

- Hol keressem?

Csak figyelj.
Ő keres téged.
Ott, ahol vagy.
Most otthon.

- Keres?

- Engem?

Igen.

(Hogy folytatod?)
- Ugyan már! /
- Nem hiszem. /
- Nem hallom. /
- Szólj Uram,
itt vagyok!

Herjeczki Géza versei